

NEWSLETTER

joulukuu 2007

Niin sitä ollaan taas Joulussa. Joka vuosi tuntuu väli kesästä Joulun lyhenevän uhkaavasti Juurihan vasta sain vietyä niittokoneen latoon ja nyt pitäisi lähteä etsimään joulukuusta. Maastossa onkin mukava hevosella käveleksiä ja katsella potentiaaleja kuusia. Aito luonnonkuusi tuo kuitenkin sisälle sen Joulun tuoksun, vaikka sitten viimeisiä neulasia imuroidaankin vielä Juhannuksena.

Ratsastajaesittelyssä: Lotta

Joulukuun ratsastajaksi valittiin piskuinen Lotta mahtavan sisukkuutensa ansiosta. Lotta putosi parikin kertaa lyhyen ajan sisään, mutta pomppasi kuin vieteri pystyyn ja juoksi hevosensa kiinni sekä loikkasi takaisin selkään nopeammin kuin ehdittiin kysyä että sattui.

Ruotsin- ja hollanninkielinen Lotta saa Jukalta aina välistä kielen solmuun.

Lotta ja Milli

Kauanko olet ratsastanut, missä ja kuinka harrastanut (äiti avustaa haastattelussa)?

Lotta on 7-vuotias ja jo Hollanissa asuessaan oli ihastellut kävelyreitillään laiduntavia hevosia joita oli jopa 50 kappaletta.

Lotta on odottanut mahdollisuutta alkaa ratsastaa jo pari vuotta. Ennen tänne tuloa hän ratsasteli

ystävänsä shetlanninponilla pari kertaa kuussa puolen vuoden ajan.

Mikä on suosikkisi?

Täällä Milli on suosikki, mutta Sennikin (yhtä kovapäinen kuin Lottakin) on hyvä kaveri. (Muilla Lotan jalat ei vielä ylläkään satulasta kylkeen)

Entä mitä odotat ratsastukselta?

Haaveita on paljon tulevaisuudelle ja Anky on suurin idoli (toim.huom. Anky van Grunsven on hollantilainen ja maailman parhaita kouluratsastajia)

Ratsastavana poliisina

Monen työpaikkahaaveena saattaa olla ratsupoliisin ura, sitä pääsi kokeilemaan meillä ratsastava Pauli.

Varmaan on fiilis ollut kuin John Waynellä intiaanien mailla, kun on ollut hevosella selvittämässä jengitappeluja tai laukannut punaisia päin ajelijoita kiinni Mannerheimintielle, vaikka itse poliisihommat on tietysti hoidettu ammattimaisella otteella.

Tässä Paulin kertomus työstään:

Minulle avautui tilaisuus päästä työkierrolle ratsastavaan poliisiin kolmen viikon ajaksi lokakuussa.

Ensimmäisenä päivänä kun ajelin Helsinkiin Ruskeasuon talleille, mistä ratsastavan poliisin tilat löytyvät, niin ei voi kieltää etteikö olisi ollut "perhosia vatsassa". Vaikka olen ollut poliisina pääkaupunkiseudulla parikymmentä vuotta, niin ratsastavasta virkaveljestä en tiennyt juuri mitään. Ratsastava poliisi kuuluu osana Helsingin poliisilaitokseen ja tarkemmin Pasilan poliisipiiriin. Tällä hetkellä poliisihevosia on kahdeksan +1

kokeiltavana ja poliiseja yksitoista, joista kuusi miestä ja viisi naista.

Ennen kuin sain kiivetä poliisin virkavaatteissa hevosen selkään, jouduin suorittamaan tasokokeen ratsastavan poliisin esimiehelle, Heidi Wareliukselle. Tasokokeeseen sain ratsukseni sh Priimin. Kun Heidi kertoi kokeeseen kuuluvan normaalit askellajit kentällä ratsastaen, niin ajattelin että "helppo nakki". Kun pääsimme kentälle, mikä olikin iso hiekkakenttä ilman tukea tuovia seiniä tai aitoja, niin homma vaikeutuikin puolella. Ei se suoraan ratsastaminenkaan helppoa ole.

Työpäivät sisälsivät päivä- ja iltavuoroja. Pituudeltaan ne olivat 8 – 10 tuntisia, josta hevosen selässä oltiin 5 – 7 tuntia. Vuoron aluksi lähdettiin pareittain "passiin" noin kolmeksi tunniksi. Sitten palattiin tallille, hoidettiin hevoset ja huollettiin itsemme, jonka jälkeen toisella hevosella uudestaan "passiin". "Passi" tarkoittaa partiointia hevosen kanssa ja alueena oli pääsääntöisesti Helsingin keskusta, Kallion alue tai Töölön alue. Opetusta saimme maanantaisin, joilloin oli koulutunti ja torstaisin meillä oli estetunti.

Työkierron ajaksi sain "omaksi" hevosekseni pv ruuna Hanipalin. Kun ensimmäistä kertaa lähdimme passiin kohti Töölöä, niin olo oli kuin joskus ensimmäistä kertaa poliisiautolla hälytysajossa. Raitiovaunuja meni edestä ja takaa. Bussien ilmanpainejarrujen sihahdukset ihan hevosen vieressä sai yleensä aikaan pienen loikan. Hälytysajoneuvon ilmaantuminen kulman takaa pillit vinkuen sen sijaan ei hetkauttanut, - poliisihevosia kun olivat. Kaiken kaikkiaan täytyy ihmetellä niiden kylmäpäisyyttä ja rauhallisuutta liikenteen seassa. Itseä kyllä välillä hirvitti.

Kolme viikkoa meni liiankin nopeasti. Opin hevosesta poliisin "työkaluna" ainakin sen, että hevonen poliisin kulkupelinä sai poikkeuksetta ihailevia ja hymyileviä ilmeitä osakseen. Vastaavaa ei koe poliisiauton ratin takana. Myös järjestyksenvalvonnassa hevonen on loistava

kaveri. Hevosen selästä näkee hyvin ja poliisi hevosen selässä niin ikään näkyy kauas.

Tunnit kevätkausi 2008

Normaalit ratsastustunnit pidetään pääasiassa arkisin. Muuten ei muutoksia perustunteihin ei tule, vain kaikkein pienimpien ja vasta-alkajien tunnit jäävät toistaiseksi, osalle pienimmistä pieni jalkojen pidennyskausi ei sitä paitsi ole pahaksikaan.

Viikonloput pyritään varaamaan pääasiassa valmennuksille ja mahdollisille rästitunneille.

Mikäli kiinnostuneita löytyy niin voidaan perustaa pari tiimiä:

1. esteryhmä

Kolmen ratsastajan ryhmä, vakiohevoset. Viikolla estekoulu ja sunnuntaina? estetunti. Tarkoitettu kilpailemisesta kiinnostuneille, joten lähtötaso esteillä ei ratkaise, motivaatio on tärkeämpi. Laukka ei kuitenkaan enää saa olla kovin hankalaa jo turvallisuudenkin takia.

2. Kouluryhmä

Kolmen-neljän ratsastajan ryhmä nimikko-hevosilla. Kaksi harjoituskertaa/vk. Tarkoitettu tavoitteellisille ratsastajille.

Molemmille ryhmille laaditaan koulutussuunnitelma ja henkilökohtaiset tavoitteet. Koulutukseen sisältyy myös teoriaa ja hevosten hoidon opettelua. Parhaimmilla mahdollisuus päästä kokeilemaan myös ulkopuolisiin kilpailuihin. Valmennusryhmät ovat hyvä ja edullinen tapa saada taitoja siihen että on oma hevonen.

Hinnat 2008

Tuntihintoja joudutaan nostamaan kovasti kohonneiden rehu – ja muiden kulujen takia. Pienet ryhmäkoot aiheuttavat myös tietyn kustannuspaineen verrattuna jos tunnilla olisi 8-10 hevosta, kuten useimmilla ratsastuskouluilla on.

- ❑ Vakiotunti 25 eur
- ❑ Irtotunnit 30 eur
- ❑ Yksityistunnit 40 eur
- ❑ Maneesivuokra 10 eur/h/ratsukko, ulkokenttä 5 eur

Ratsastajan 2. vakiotunti tai saman perheen muut ratsastajat –10% alennus
Normaalitunnin kesto ratsailla n. 45 min.

Kausimaksu

Kevätkaudella siirry kausimaksu-systeemiin, jossa kevään tunnit maksetaan kahdessa erässä. Sellaiset joilla on 2. vakiotunti tai useampi voivat valita maksun kolmeen erään.

Lukukausi alkaa keskiviikkona 2.1.2008 ja loppuu tiistaihin 3.6. Jakso sisältää 22 viikkoa.

maksuerä 1. on 275 euroa, eräpäivä 10.1.08
maksuerä 2. on 275 euroa , eräpäivä 17.3.08
2. vakiotunti tai perheen muut ratsastajat 247 euroa/erä.

Maksu pankkiin Perriertalli/ Tiina Mäkinen, Nordea
147850-49437
viite= ratsastajan nimi

Mahdolliset poissaolot ratsastaja hoitaa sopimalla
rästitunnin jossain muussa sopivassa ryhmässä.
Mikäli sää eli pakkanen estää tunnit, korvaavat
rästitunnit järjestetään viikonloppuisin.

Vahvista osallistumisesi kevään tunteihin
mahdollisimman pikaisesti, jotta saamme
tuntikalenterin ryhmät kuosiin.

Myytävänä hevonen/poni

Nykyiseen ratsastajamäärän nähden meillä on yksi
ratsu liikaa, tällä hetkellä kaikki hevoset eivät saa
tasaisesti liikuntaa.

Siksi olemme päättäneet luopua yhdestä
allaolevasta. Kaikkien hintaluokka on alle 5000
euroa.

Lisätietoa ja kuvat nettisivuillamme, tiedustella voi
Jukalta.

1. Irina, syntynyt v –96 syntynyt NewForest-
poni. Säkäkorkeus 142 cm. Rauhallinen ja
helppo ratsastaa. Varma niin kentällä kuin
maastossa. Hyvä ensimmäiseksi
hevoseksi. Irri ei muistaakseni ole
päivääkään ollut pois käytöstä
sairastamisen takia.
2. Vertti, syntynyt v. –95, hollannista peräisin
ole Haflingeri. Säkäkorkeus n. 155 cm.
Kiltti ja tasainen ratsastaa, sopivasti
eteenpäin pyrkivä. Osaa myös hypätä.
3. Vili, syntynyt v. –99, säkäkorkeus n. 150
cm, rotu Connemara-poni. Joskus hieman
säpäkkä liikkeissään, lahjakas ja
varovainen hyppääjä vähintään 120 cm
tasolle. Ilman muuta vähintään aluetason
kilpikäyttöön sopiva, ei kilpailtu kuitenkaan
vielä.

Epusta ja Nikestä ruunia

Joulukuussa sitten päätettiin ruunata tallimme
oripojat. Jos joku nuoremista lukijoista ei tiedä
mitä ruunaaminen on, voi kysyä vanhemiltaan.

Varsinkin Eppu alkoi olla voimansa tunnossa ja kun
oli kuitenkin selvää, että sen sinänsä komea
ulkomuoto ei aivan ole kuitenkaan niin täydellinen
että orilautakunta lankeaisi polvilleen. Eppu
tarhakaveri Pelle alkoi olla jo siihen myös varsin
kylästynyt ja äänesti voimakkaasti ruunauksen
puolesta.

Ensin vietiin Eppu Orimattilan Hevosklinikalle
Saarisen Hessun hoteisiin ja kahden päivän päästä
se haettiin pois ja samalla kyydillä meni Nikke
samaa hoitoon.

Varsinkin Nikke käyttäytyi elämänsä ensimmäisellä
reissulla hienosti, menemällä mm. harjoittelematta
suoraan taluttaen traileriin. Jopa takaisinhaettaessa
Jukka lastasi sen aivan yksin. Siitä tulee vielä hieno
poni.

Nyt sitten toipumisvaiheessa niitä talutellaan reilun
viikon päivät. Tarhassa ne voisivat riehua niin että
leikkaushaavat ratkeavat. Toipumisen jälkeen
Epulla aloitetaan pikkuhiljaa ratsasteleminen kun
Nikelle riittää vielä vain söpöily.

Koskenkylän jääkiiturit

Viikko ennen Joulua päästiin luonnonjäälle, vaikka
muuten talvesta ei juuri olekaan vielä tietoa.

Nopeasti sulanut lumi tulvi naapurin perunapellolle
ja jäätynä kuin suureksi luistinradaksi kiiltävällä
tasaisella pinnalla. Niinpä luistimet jalkaan ja pian
pellolle kertyi kylän porukkaa enemmältikin
nauttimaan luistelusta.

Kuvassa vasemmalta Heta, Jorma, Milla, Julie, Juuli ja Juho
Vielä myöhään illalla isommat tytöt olivat
pilkkopimeässä luistelleet taskulampuilla.
Lumettomassa pimeydessä kaartelevat valotuikut
olivat kuin pellolla leijuvia talven haltijoita, jotka
tosin välillä kompastelivat paikoitellen pintaan
kellumaan jääneisiin jäätyneisiin pottuihin.

Kuva: vauhtia jäällä

Tätä loppukirjoitusta tehdessäni joulun on tasan viikko, ja pieni joulustressi joululahjoista alkaa kuumottaa. Kaikenkaikkiaan kulunut vuosi on ollut yksi raskaimpia erinäisten sattumien ja ehkä pikkuhiljaa kertyvien vuosienkin ansiosta. Mutta onneksi sitten on aina joku ratsastaja kokenut onnistumisen riemua jota intoa sitten imee itseensäkin.

Ensivuonna vanhin kasvattimme Pelle täyttää pyöreitä vuosia eli 20 ja eipä viitsi ajatella paljonko itse täyttää, mutta yhteenlaskettuna Pellen kanssa kirkkaasti yli eläkeiän. Sikäli ratsastus on kiitollinen laji, että vielä tässäkin iässä voi haaveilla. Kilpaileehan jopa kansainvälisessä kärjessä monta liki 60-vuotiaakin ratsastajaa, joten on meikäläiselläkin vaatimattomampien haaveiden kanssa hivenen aikaa. Tosin tuntuu että moniin nuoriin ratsastajiimme verrattuna, joko ennenvanhaan tehtiin notkeampia ihmisiä tai sitten nykyään ollaan varsin jämähtäneitä jo 10-vuoden iässä. Tällähetkellä henkilökohtaiset toiveet ja haaveet lepäävät eniten 4-vuotiaaksi kääntyvän Daphnen varassa, joka on ehkä parhain minkä selkään olen saanut nousta, tai ainakin Akimin ja Puck Perrierin tasoinen. Tie on pitkä, kouluhevonen on parhaimmillaan kun se on 12-15 vuotias.

Tallin väeltä kiitokset kaikille kuluneesta vuodesta.

Viettäköö oikein rauhallinen ja mukava Joulu ja myös erittäin hyvää alkavaa Uutta Vuotta!

Terveisin

www.perriertalli.fi

